

בניה וישאו להם נשים כוונות שם
האחת ערפה ושם השנית רות וישבו
שם כעשר שנים וימתו גם שניהם
מחלון וכליון והשאיר האשה משני י
ילדיה ומאשה ותקם היא וכלתיה
ותשב משדי מואב כי שמעה בשרה
מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם
לחם ותצא מן המקום אשר היתה
שמה ושתי בלתי עמה ותלכנה ב
בדרך לשוב אל ארץ יהודה ותאמר
נעמי לשתי בלתי לכה שמה אשה
לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד
כאשר עשיתם עם המתים ועמדתי ותן
יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה
ותשק להן ותשנה קולן ותבכינה ות
ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך
ותאמר נעמי שבעה בנתי למה תלכנה
עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם
לאנשים שבעה בנתי לכן כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי ושלתי הקוה
גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים
הלהות שפרנה עד אשר יגדלו הלהן
תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי
מר לי מאד מכם כי יצאה בני יד יהוה
ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ע
ערפה לחמותה ורות דבקה בה ותאמר
הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה
שובי אחרי יבמתך ותאמר הוה אל
תפגעו כי לעזבך לשוב מאחריך כי אל
אשר תלכי אלך ובאשר תלכי אליו י
עמד עמי ואלהיה אלהי באשר תמות
אמת ושם אקבר כה יעשה יהוה לו
וכה יסוף כי הפות יכריד בני יבנת
ותרא כי מראמת היא ללכת אתה

ותחבל לדבר אליה ותלכנה שתיהן
עד באנה בית לחם והי כבואנה בית לחם
ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת
נעמי ותאמר אליהן אל הקראנה לי נעמי
קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד
אני מלאה הלכות וריקס השיבני יהוה
למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה כי
ושדי הרע לי ותשב נעמי ורות המואבית
בלתי עמה השכה משדי מואב והמה
באובית לחם בתחלת קציר שערים
ולנעמי מידע לאישה איש צפור חיה
ממשפחת אלימלך ושמו בעז ותאמר
הוה המואבית אל נעמי אלכה נא השרה
ואלקטה בשבילים אחר אשר אמצא חן
בעיני ותאמר לה לני בתי ותלה ותבא
ותלקט בשדה אחר הקצרים ויקר מ
מקרה חלקת השדה לנעמי אשר ממשפחת
אלימלך והנה בעז בא מבית לחם ויאמר
לקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה ויאמר בעז לנעמי הנצב על הקצרים
ויאמר נעמה מאבית היא השכה עמך
נעמי משדי מואב ותאמר אלקטור
נא ואספתו בעמרים אחרי הקצרים
ותבא ותעמד מאה הבקר ועד עמה זה
שבתה הבית מעט ויאמר בעז אל הוה
הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה
אחר וגם לא תעבורי מזה וכה הדבקין
עם נעמי ועמד בשדה אשר יקצרו
והלכותי אחריהן הלא צויתו את הנע
הנערים לבלתי נגער ועמת והלכת אל
הכלים ושלית מאשר ישאבון הנערים
ותפל על פניה והשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להביאני
ואנכי נבריה ויען בעז ויאמר לה הגד

ל

ב מודע

למי העניה
הזאת ויען
הנעם הנצב
על הקצרים

ל

ל

ל